

и визира евентуалността отъ въоружена интервенция на България въ Македонския въпросъ—прѣдъ факта, казвамъ, на въпросните плодове, които вече изложихъ въ цифри,—излишно ще бѫде да разгатваме горните догадки въ положителна или отрицателна смисъль.

И дѣйствително, придобивките на срѣбската пропаганда отъ 1908 г. нататъкъ — съсрѣдоточена вече главно въ Скопско—сѫ внушителни. Самия фактъ, че на първите парламентарни избори въ империята — сърбите бѣха представени съ по наполовина отъ броя на българските депутати (респективно 2: Димитриевичъ и Христичъ отъ Скопие и Битоля срѣщу 4), говорѣше за бѫдашата фаворизация на сърбите отъ младотурцитѣ срѣщу българите. Малко слѣдъ опиянението отъ 10 юли 1908 г. Македонските българи се намѣриха прѣдъ по-грозна отъ Абдулъ-Хамидовия режимъ дѣйствителност. Обезорожиха се на първо врѣме и най-вече българите, а прилагането закона за четитѣ цѣлѣше сѫщо тѣхъ. Редица покрайини и заселища се лишиха отъ дѣятелните си и интелигентни български водители. Срѣбските въоружени чети систематически нахълтваха, тѣрпени и на мѣстъ подържани отъ турските власти, насиливайки къмъ сърбоманство чисто български общини и исторически святыни. Краснорѣчивъ примѣръ въ послѣдната посока е съ Прилѣпските монастири Слѣпче, Трѣскавецъ и Зързе, най-брутално отнети отъ българите и дадени отъ турцитѣ на сърбите (1910 г.). При това, срѣбското злато не закъсня да окажи своя ефектъ: то се даваше на турски органи — и безъ това подкупени отъ младотурското ориентиране да се сломятъ българите въ Македония, — на отчаяни, малодушни и бѣди българи, които дори отъ бивши български четници, станаха сърбомански архиерейски намѣстници, учители и т. н.

Изразътъ „отчаяни“ ме навежда къмъ една рѣдко изтѣквано и смѣтно схващано явление въ новото живуване на „отоманските“ българи.

Обявяването на конституцията, коло ого и въ кратко врѣме да разочарова мѣстното население около прѣвиждани и обѣщаващи свобода и редъ, отнѣ възможността му да възвава масово. Парадното прѣдаване на българските чети слѣдъ 10 юли 1908 г., сдоби съ цѣни съвѣдения и оржия срѣщу Мак. българи не само тур-